

EM 2013/22
9. oktober 2013
Ane Hansen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 2/2012, rekommandationen lyder som følger:

Vestnordisk Råd henstiller til Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut i Grønland og Islands Regering, at tage initiativ til at forstærke landenes samarbejde omkring arktiske anliggender, samt at arbejde for at lave en fælles vestnordisk strategi om Arktis, på de områder hvor landene har fælles interesser og hvor de kan blive enige om sådan en strategi. Rådet anmoder også regeringerne om, at landenes udenrigsministre mødes jævnligt for at diskutere arktiske anliggender samt andre fælles vestnordiske interesser årligt alternativt hvert andet år. Mødet bedes så vidt muligt afholdes i forbindelse med Vest-nordisk Råds årsmøde.

(Delegationsformand Lars-Emil Johansen)

Omverdenens interesse for landene i Arktis øges i takt med klimaforandringerne, og som følge heraf er de nordiske lande, der tæller få indbyggere, under stigende pres fra de mere dominerende stater. I dialogen om den arktiske dagsorden er det naturligt, at der gøres en indsats for at styrke de arktiske befolkningers deltagelse og røst i beslutningsprocesser, der vedrører arktiske anliggender.

Inuit Ataqatigiit er enig i, at Grønland bør gøre sin indflydelse gældende i forhold til den kurs, der blev lagt på den i 2012 afholdte temakonference arrangeret af Vestnordisk Råd. De berørte lande, dvs. Færøerne, Island og Grønland er fælles om en række erhvervsinteresser og vi er ikke i tvivl om, at en fælles varetagelse af denne interesse vil betyde, at omverdenen vil lytte mere til os.

Et godt eksempel er fiskeriet i de forløbne år, hvor historien om makrelkrigen viste, at det var muligt for Vestnorden at sætte sin vilje igennem under pres fra de mere dominerende stater. Vi står altså samlet om en række erhvervsinteresser, hvor det er lykkedes at styrke vores position gennem enstemmighed, og der er al mulig grund til at understrege samlet, at opgaven med at tilpasse de forskellige landes kvoter er en svær øvelse fordi fiskenes migration har ændret sig med klimaforandringerne.

Vi kan samarbejde om anliggender, der kræver tilpasning til ændrede migrationsruter hos havdyr. Der er uomgængeligt et behov for et samarbejde omkring sager, der handler om eksempelvis sæler, hvaler osv., havets levende ressourcer, som vi lever af, men som det internationale samfund nægter at anerkende, og det skorter ikke på eksempler, som vi kan samarbejde om.

Derfor finder Inuit Ataqatigiit det naturligt, at de vestnordiske landes udenrigsministre som minimum afholder et møde hvert andet år i forbindelse med Vestnordisk Råds årsmøde.

Med disse bemærkninger bakker vi forslaget op.